

Pere Martorell i Ferran, carmelita descalç

Nascut a Constantí (Tarragona) el 8 d'octubre de 1927, fins als onze anys fa els primers estudis a l'Escola Pública del seu poble natal.

La seva fe d'infant es fonamenta, segons ell mateix confessa en una entrevista, en la lectura de les Pàgines Viscudes del "Patufet", amb els seus valors humans i religiosos, en l'ambient religiós del poble d'abans de 1936, i en la influència de la mare. El pare, diu, no s'hi implicava, deixava fer. Amb la guerra, les pràctiques religioses de bona part del poble s'han de viure en la intimitat familiar.

A finals de la Guerra Civil, el seu pare, Macià Martorell Martí, que havia estat alcalde republicà de Constantí, ha de fugir a França. Amb la invasió dels alemanys a aquest país, és deportat al camp de concentració de Mauthausen (Àustria) on mor l'any 1942.

Un fet determinant de la seva vocació fou l'encontre amical i engrescador amb el pare Maties Palau, carmelita descalç, que predicava exercicis espirituals a les germanes carmelites del col·legi de les monges de Constantí. Aquest mateix any de 1942, ingressa al Seminari Menor dels Carmelites Descalços de Badalona per continuar els seus estudis. Tres anys després comença el noviciat i professa el 22 de setembre de 1946. Continua estudis Superiors de Filologia i Teologia al Col·legi de Teologia dels Carmelites Descalços de Barcelona.

L'any 1953 acaba els seus estudis de Pastoral a Palafrugell i el 5 de març del mateix any és ordenat sacerdot.

El pare Pere ha estat un home de profundes arrels catalanes i cristianes, amb una inesgotable energia i creativitat tant en el treball pastoral com social i amb una bonhomia transparent i acollidora que l'ha fet proper a nens, joves, adults i ancians. Això el va portar, tot just ordenat de capellà, a recórrer com a predicador tot l'Empordà.

Posteriorment, destinat a Tarragona, va organitzar la confraria del Nen Jesús de Praga formada per nens, adolescents i joves. Va ser director espiritual dels adolescents del Seminari Menor dels Carmelites Descalços que estava ubicat a Tarragona. A nivell social, la seva inquietud el va portar a organitzar el servei social de la guarderia al barri de l'Ermita de la Salut, implicant els nens dels diferents col·legis de Tarragona amb l'operació "Ladrillo". A la barriada de Sant Salvador va ser ell fundador de la parròquia. A la barriada de Sant Pere i Sant Pau també va començar a celebrar l'eucaristia a sota dels pins. Va iniciar una generosa obra social a les "barraques d'Entrevies".

A Lleida va crear l'Auditòrium amb joves universitaris que havien format part de la confraria del Nen Jesús de Praga. Va ser director de la revista "Pluja de roses". A nivell social va crear l'"Associació obra social Santa Teresina" implicant la parròquia en tot un seguit d'activitats. Va obrir les portes dels locals de la parròquia a les persones grans amb la creació de la "Llar de Santa Teresina". Animador infatigable de tot tipus d'activitats per a joves: Hora 3, esplai, colònies, campaments... Va promoure la catequesi infantil, familiar i els grups de matrimonis. Va començar la remodelació de l'actual Santuari de Santa Teresina.

Últimament ha desenvolupat el seu treball a les comunitats de Carmelites Descalços de Barcelona, Badalona i Tarragona. En la primera ha dedicat la seva amable vitalitat a l'acolliment de les persones i a promoure la cultura afavorint els grup de teatre i la coral, i donant suport a l'obra social del "Rebost". I a Badalona, impulsant totes les iniciatives ja existents a nivell de catequesi i serveis socials.

Durant cinc triennis ha estat conseller provincial de la Província de Catalunya-Balears i prior en diferents etapes dels convents de Barcelona, Badalona, Tarragona i Lleida. En aquest darrer ha exercit de rector de la parròquia i santuari de Santa Teresina.

Enamorat del país, ha estat un estudiós i investigador autodidacte incansable. Acabat el Concili Vaticà II va assistir als cursos de formació i reciclatge a la Facultat de Teologia dels Jesuïtes de Sant Francesc de Borja a Sant Cugat del Vallès.

És autor de nombroses articles i monografies sobre temes carmelitans i biografies de la seva gent, i un pou de memòria històrica de les darreres dècades del Carmel teresià.

Ha treballat activament per recuperar la memòria dels màrtirs carmelites descalços del segle XX.

Bon viatger, li agradava conduir grups en pelegrinatges i visites a llocs històrics, on es podia apreciar tot el seu saber i preparació. La seva darrera i recent sortida va ser a Àvila, gairebé com un comiat a santa Teresa de Jesús, en un emotiu viatge amb motiu del V centenari del naixement de la santa.

El P. Pere mor el 17 d'agost de 2015 a Tarragona on continuava ben actiu fins al final, i en els darrers mesos havia acollit els carmelites de Kerala (Índia) que s'han fet càrrec del servei a la comunitat cristiana. Descansa al cementiri d'aquesta ciutat propera al seu Constantí estimat.